

[Maigaard.]

udvalg, den blå bog, vi har fået, på god vis lever op til disse hovedkrav til en læreruddannelse.

Det særlige, som jeg gerne vil fremhæve, — idet jeg altså erklærer mig enig i disse seks punkter — er ikke mindst denne integration af uddannelserne, altså dette, at man prøver at gøre læreruddannelsen sådan, at folkeskolelæreruddannelsen bliver en uddannelse i sig selv og samtidig et led i uddannelsen til det gymnasiale trin.

Det er meget vigtigt, fordi det bygger på et syn på undervisningssystemet, hvor de gymnasiale trin, altså de 16-19-åriges trin i vores uddannelsessystem, er åbnet nedadtil, hvor der altså efter folkeskolen er frit valg opefter, hvor man ikke sorterer ved eksamen og man derfor må have lærere, som kender hele forløbet, som netop er integreret uddannet, for at de kan bistå eleverne i de valgfagførelser, de kommer ind i, når de skal op i et 16-19-årigt system, et gymnasialt system, hvor der skal vælges. Det forudsætter — og det er derfor, den integrerede uddannelse er så vigtig, når vi ser den i relation til de uddannelser, vi ellers laver — at man har kendskab til hele forløbet.

Hertil kommer så ting, som taler for den integrerede uddannelse, og som seminariefolk vil nikke genkendende til, nemlig det spild af menneskelige ressourcer, der går tabt ved, at mange unge, der påbegynder en akademisk uddannelse, ikke magter at gøre den færdig og så begynder på seminarierne. Det var måske fornuftigere, om man startede med mellemuddannelsen og så gik videre med den akademiske uddannelse siden hen, men det er meget normalt, at det modsatte er tilfældet, og det er menneskeligt synd og samfundsmæssigt spild.

Så meget om læreruddannelserne. Derfor er det efter vores mening vigtigt, at tanken om en integreret læreruddannelse fastholdes, at den ikke strander.

Dernæst et par bemærkninger om center-tanken.

Jeg går ud fra, at argumentationen for disse centre er kendt også i undervisningsudvalget. De bygger jo på tanken om, at uddannelserne skal bygges op af moduler, som skal give den nødvendige fleksibilitet, således at man får et smidigere system og en kortere uddannelse.

Det, der har relation for os nu i den debat, vi fører, er, at hvis et center skal virke med basisuddannelser og overbygninger, så skal der være en bred vifte af tilbud i overbygningen, for at basisuddannelsen kan have en realitet. Hvis basisuddannelsen følges af et smalt tilbud i overbygningen, altså i 3. og 4. uddannelsesår, kan det ikke virke. Derfor er det afgørende og vigtigt, at der er et bredt tilbud oven på basisuddannelsen, og det er grunden til, at regeringens beslutning er en trussel mod centertanken som sådan, fordi den fjerner det ene af de to store overbygningstilbud, der skulle være på basisuddannelsen. Derfor er regeringsbeslutningen en trussel mod centertanken som sådan, og derfor må centertanken med ind i debatten her.

Det andet, som jeg gerne vil fremhæve, er, at regeringens beslutning ikke alene rammer Roskilde universitetscenter, men også det arbejde, der er i gang i Ålborg, og vel også det arbejde, der er i gang i Odense. Dette er altså ikke bare en debat om Roskilde universitetscenter, det er en debat om centrene som sådan, fordi de er truet i kraft af regeringens beslutning.

Jeg understreger, at den debat, som tinget bør føre, er en uddannelsesdebat, en debat om forholdet mellem centrene og læreruddannelsen, mere end det er en snæver debat om Roskilde universitetscenter.

Dernæst vil jeg gå over til det tredje tema: spørgsmålet om regeringens beslutningsmetode.

Regeringen var klar over, at folketingets undervisningsudvalg ønskede at diskutere spørgsmålet om integrerede læreruddannelser, før beslutningen blev truffet. Ikke desto mindre traf regeringen sin beslutning henover hovedet på folketinget, og den har dermed givet endnu et bidrag til det mønster, vi har set, hvor vi har en regering med den smallest tænkelige parlamentariske basis, som ikke desto mindre bruger den udøvende magts beføjelser i fuldt omfang. Jeg synes, det er en meget stærk optræden, regeringen her har vist. En lille, en smal regering, som ved, at folketinget ønsker at diskutere en ting, træffer sin beslutning hen over hovedet på tinget. Det er ikke klogt, men vi har desværre set mange eksempler på det.

Dernæst om beslutningsbaggrunden. Der tales jo om et fagligt niveau på Roskilde